

Komt er beroepsvoetbal in Nederland

Komt er Beroepsvoetbal in Nederland?

Voetbalperiodieken en ook de dag- en weekbladen, houden zich in uitvoerige artikelen intens bezig met de vraag of in Nederland invoering van het beroepsspel in de naaste toekomst mogelijk zal zijn.

Vooranstaande sportjournalisten als bv. de heren Ir. Van Emmenes en Geudeker wijden er lange artikelen aan. Ook in clubbladen verschijnen vrij regelmatig publicaties, die de aandacht vragen voor dit tot een probleem geworden onderwerp.

De meer directe aanleiding tot al deze pennenvruchten is te vinden in de oprichting van de N.B.V.B., de Nederlandse Beroeps Voetbal Bond.

De namen van de Bestuurders van de Jonggeborene hebben in de voetbalwereld nu niet direct een roemruchte klank, met uitzondering dan van de Technisch leider, de heer Jan de Natris, die in zijn tijd inderdaad tot de zeer groten onder de Voetbalhelden mocht worden gerekend.

Hoewel dit bij een Beroepsbond, die dus een zuiver zakelijke inslag heeft, nu niet beslist nodig is, lijkt het ons toch wel gewenst, dat deze Bestuurders in de voetbalwereld als kind in huis zijn! Wij vrezen nl. dat er anders wat al te nonchalant met de belangen van onze

voetballers zal worden omgesprongen. Er schuilt in deze zaak een groot gevaar voor een aantal prominenten van onze velden. Een gevaar, dat niet alleen hen zelf zal schaden, doch waardoor ook de voetbalgemeenschap in haar geheel een geduchte en zeker ongewenste knauw kan worden toegebracht.

De mogelijkheid is zeker niet denkbeeldig en dient ook onder de ogen te worden gezien, dat deze hele affaire organisatorisch niet juist wordt aangepakt. Dat het welzijn van de Nederlandse voetbalsport in haar geheel niet zou worden gediend, omdat het zakelijk element te veel op de voorgrond zou staan. Wij hebben gelezen, dat de verwezenlijking van optische verwachtingen zeker niet denkbeeldig zou zijn. In alle provincies konden er wel elftallen worden samengesteld, die dan getooid met de namen van grote steden in die provincies, in het strijdperk zouden treden. Dit heeft wellicht een aantal spelers van vooraanstaande verenigingen in den lande er toe gebracht contact op te nemen met de nieuw opgerichte N.B.V.M. !

Maar wat, indien deze zaak nu eens geen levensvatbaarheid zou hebben? Binnen korter of langer tijd zullen toch de namen van de aspirant-profs bekend moeten worden gemaakt.

Zolang de K.N.V.B. een afwijzend standpunt tegenover de invoering van beroepsspel in ons land blijft innemen - en dus de leiding daarvan zeker niet in eigen land blijft innemen - zal het noodlottige gevolg van zulk een namenpublicatie moeten zijn, dat al deze gegadigden op de beroepslijst worden geplaatst en daarmee uitgeschakeld worden voor de beoefening van hun sport als amateur! We zien het nu reeds, hoe lang teruggekeerde professionals moeten wachten, totdat zij weer het predicaat "amateur" mogen voeren en in de rijen van amateurverenigingen kunnen worden opgenomen.

Dan zouden zij niet alleen zichzelf misschien voor jaren beroofd hebben van de mogelijkheid tot de beoefening van de voetbalsport, die toch ook hen na aan het hart ligt, maar bovendien zou het Nederlandse voetbal zich plotseling geplaatst zien voor het wegvallen van een aantal van haar beste spelers! En daarmee zou de voetbalsport toch zeker niet gediend zijn, nog gezweven van het vraagstuk der spelpeilverbetering.

Wij kunnen het niet anders zien, dan dat de grootste behoedzaamheid in acht genomen dient te worden bij overwegingen omtrent het al of niet toetreden tot de nieuwe Bond. Wij weten vanzelfsprekend niet, welke financiële perspectieven er voor de nieuwbakken profs worden geopend, doch naar onze mening is het zo: hoe groter de gage, hoe groter het gevaar! Dit is zuiver de kwestie van een rekensommetje. Alle salarissen, alle kosten zullen uit de recettes bestreden moeten worden. Stel nu, dat de belangstelling, nadat de eerste nieuwsgierigheid van het publiek bevredigd zou zijn, belangrijk zou teruglopen, dan is een financiële ramp zeker niet denkbeeldig en een vordering op een dubieuze debiteur is altijd al een onaangename geschiedenis geweest!

Het gaat dus in dit artikel niet in de eerste plaats om de vraag of wij voor- dan wel tegenstanders van de invoering van beroepsspel in ons land zouden zijn. Wij wensen slechts te wijzen op het feit, dat het voor de nieuwe beroepsspelers zeker niet uitsluitend rozengeur en maneschijn zal zijn! Alle gegadigden naar een plaatsje in een beroepsselftal, doen er naar onze

mening goed aan, zich terdege te overtuigen van de mogelijkheden, die hun nieuwe staat hen bieden zal! **De grote vraag is, of ons land al rijp is voor de invoering van het beroepsspel.**

Wij vrezen van niet, ook al omdat wij de leiders en bestuurders van onze eigen verenigingen volkomen competent en in staat achten, daadwerkelijk aan de verbetering van het spelpeil mede te werken. Of daarnaast een ruimere toepassing van de amateurbepalingen wenselijk of misschien zelfs noodzakelijk is, kan beschouwd worden als een kwestie van geheel andere orde, waarover in een afzonderlijk artikel t.z.t. nog wel eens gesproken kan worden.

Dit artikel heeft geen ander doel, dan in alle bescheidenheid te wijzen op de gevaren, die momenteel aan de aansluiting bij de nieuwe Bond verbonden zijn. Het Nederlandse voetbal is gedurende de laatste jaren helaas afgezakt tot een betreuenswaardig dieptepunt, doch of de invoering van het beroepsspel daarin verandering ten goede zou kunnen brengen, is zeer de vraag en daarom zouden wij niet gaarne het risico willen lopen van het plotseling verlies van enkele of meerdere uitblinkers op onze velden. Zulk een dieptepunt heeft ons voetbal wel eens meer gekend.

Ook toen werd aan de Nederlandse naam als voetbalnatie slag op slag toegebracht. Maar toen kwam de periode Lotsy, waaruit zelfs de "We gaan naar Rome" stemming ontstond.

Wij geloven, dat, als wij nu, in dit tijdperk van neergang weer de juiste man of mannen kunnen vinden, die met dezelfde energie en dezelfde "vakbekwaamheid" de zaak weten aan te pakken, het herstel en de opgang zeker mogelijk zullen zijn! Dan zal het schip toch wel gered kunnen worden, zonder daarbij de risico's te lopen van het verlies van een groot deel der bemanning!

P. DE JONG schreef in het Officieel Orgaan van de v. & a.v. Gouda 17de jaargang no. 8 JANUARI 1954 het bovenstaande artikel.

**realisatie: C. Vermeulen
SPORTSTAD**

Typewerk: Joke Loendersloot

Voetbalsport in beweging de jaren vijftig

J. van Tilburg in het Officieel Orgaan
van de v. & a.v. Gouda juli 1954
18de jaargang no. 2

De verwickelingen in onze voetbalsport?

Ongetwijfeld hebben onze lezers in de afgelopen maanden met grote belangstelling gelezen de artikelen in de sportrubriek der dag- en weekbladen over de ernstige verwickelingen in de voetbalwereld, die zijn ontstaan, althans scherper werden gesteld, door de oprichting van de Nederlandse Beroepsvoetbalbond.

Betalen spelers

Wij mogen constateren dat na de minder goede verrichtingen van ons Nederlands elftal er steeds meer pennen in beweging kwamen, die meenden te moeten adviseren de spelers vergoeding te geven voor training en de te spelen wedstrijden.

Ook de radiosprekers lieten zich in deze niet onbetuigd, zodat als het ware een hetze ontstond, met de slagzin: "zonder vergoeding geen beter voetbal".

Dit in het kort ter inleiding.

Laten wij voorop stellen dat én de pers én de radio het oog al te veel richten op de 1e klassers en verrichtingen van het Nederlands elftal. Wat de lager geklasseerde presteren heeft over het

algemeen maar hun matige belangstelling. Men ziet alleen de grote stadions met grote belangstelling in de grote steden.

Men staat niet stil bij het feit dat in de kleinere plaatsen, niet alleen de 1e klassers, maar alle lager geklasseerde, nimmer dát zullen kunnen opbrengen, wat de pers en radio zo gaarne voorstaan.

Overigens wordt blijkbaar geheel over het hoofd gezien, dat de "opleiding" van de voetballer, d.w.z. de opleiding van adspirant tot hoogste elftalspelers in een reeks van jaren aan de verenigingen handen met geld kost.

Wij spreken dan nog niet van de pedagogische kant, wij spreken ook niet over de jeugd, die nimmer tot de bloem van de vereniging "als speler" zal behoren. Dit is tenslotte volgens die "outsiders", want dat zijn die heren in wezen, toch vrijwel onbelangrijk.

En dit is juist de tegenstelling. Ons doel is altijd geweest en moet het mijn inziens ook blijven, zoveel mogelijk personen de "sport" te doen beoefenen.

Het is ook opmerkelijk dat men juist de „voetbalsport" als trefpunt nam. Staan de andere sporten er dan zoveel beter voor ten opzichte van de buitenlandse prestaties als voetbal? Dit is ook niet mogelijk. Ons kleine Nederland kan tegenover landen als Duitsland, Engeland, Frankrijk, Hongarije, Oostenrijk, met een zoveel grotere bevolking als de onze, de wedloop niet volhouden.

Om gelijke tred te houden, zouden wij moeten overgaan tot de "Stichting Nederlands elftal", met 20 goed gesalarieerde spelers en oefenmeester, die "voetbal" tot hun "vak" maakten.

Ongetwijfeld kwamen er dan prestaties en was er weer voldoende vlagvertoon.

Bezien wij echter de verwickelingen door onze clubbril en bekijken wij de mogelijkheden ten opzichte van onze vereniging, dan staat vast, dat de zaak twee kanten heeft; ten eerste het principiële standpunt of wij er mee kunnen instemmen dat aan spelers vergoeding wordt gegeven en in welke vorm.

Vergoeding voor een gewonnen wedstrijd acht ik uit den boze, omdat ik van de opgestelde spelers mag aannemen, dat de heren zoveel clublieve bezitten en zoveel eergevoel hebben, dat men zich tijdens een wedstrijd met óf zonder vergoeding voor 100% geeft.

Bovendien zullen de spelers nog niet direct op hoger plan komen, want daar is oefenen, zelfs veel en serieus oefenen voor nodig. Zouden wij reeds nu wedstrijdgeld moeten geven, terwijl de spelers nog niet beter spelen, niet beter kunnen spelen, omdat de voorbereiding daartoe te kort is geweest. U begrijpt mij wel, ik ben geen voorstander van het geven van vergoeding.

Thans de tweede kant, die aan deze zaak verbonden is. Onze vereniging bestaat op 5 september a.s. 48 jaar en is in de loop der jaren uitgegroeid tot een flinke organisatie en al zijn dan de sportieve prestaties misschien beneden de verwachtingen gebleven, als "vereniging" mogen wij trots zijn op datgene, wat werd bereikt.

Verwikkelingen

Gezien de verwikkelingen, die thans onze voetbalwereld beroeren, zouden wij zeker onze vereniging niet gaarne daaraan ten offer laten vallen.

Dat zou verraad zijn tegenover hen die "Gouda" op hun wijze hebben opgebouwd. Men zou dus van twee slechte zaken, de beste moeten kiezen en als in de toekomst dit zou blijken. . . . Ja, wat dan.

Op 14 augustus zal de Bondsvergadering over de voorstellen van het K.N.V.B.-bestuur moeten beslissen. In de verschillende Belangenverenigingen wordt de agenda en het reglement nauwkeurig bestudeerd. Laten wij op de uitslag niet vooruitlopen. Op onze van 30 augustus zal het bestuur de leden volledig inlichten.

Eén ding is belangrijk en dat moet men vooral niet vergeten. Als de bondsvergadering zou besluiten tot het geven van vergoeding, dan zal dit voor iedere vereniging apart, betekenen dat een fonds moet worden gevormd, waaruit de vergoedingen kunnen worden betaald.

Zonder zulk een fonds zal nimmer kunnen worden vergoed, omdat de clubkas daarvoor niet toereikend is.

**J. van Tilburg schreef in het Officieel Orgaan van de v. & a.v. Gouda 18de jaargang no. 2
JULI 1954 het bovenstaande artikel.**

realisatie: C. Vermeulen
SPORTSTAD

Typewerk: Joke Loendersloot

Leden v. & a.v. Gouda stemden 7 maart 1955 voor betaaldvoetbal

Maandag 7 maart 1955

- **Gouda leden kiezen voor Betaald voetbal**

88 leden stemden voor, 46 tegen en drie blanco

Verslag ledenvergadering 7 maart 1955

Reeds om 19.15 uur begon de zaal (Veemarkt-Restaurant) vol te lopen en toen de voorzitter om ongeveer acht uur de hamer ging hanteren, bleken er 137 stemgerechtigde leden en vele belangstellenden aanwezig te zijn.

Vanwaar deze uitzonderlijke grote belangstelling? Niet om bestuurs- en commissieleden te kiezen of om over een of ander reglementswijzigingetje te stemmen. Neen gewichtiger zaken hadden de talrijke leden naar de Veemarkt getrokken.

Er zou gestemd en ook gediscussieerd moeten worden over de weg, die „Gouda” in de komende jaren zou moeten inslaan.

Er zou dus een beslissing genomen moeten worden, een beslissing, die van het allergrootste belang zou zijn voor de toekomst van de vereniging.

Opening

Na de gebruikelijke „opening” door de voorzitter en het lezen der notulen door de waarnemend secretaris werd het enige agendapunt:

GAAT „GOUDA” AL OF NIET SPELEN IN DE AFDELING „BETAALD VOETBAL” VAN DE K.N.V.B.

De voorzitter

Allereerst kwam de voorzitter aan het woord. Hij betoogde, dat het voor de vereniging ontzaglijk moeilijk zou worden, wanneer zij amateur zou blijven, om zich op het huidige niveau te handhaven. Aan de andere kant zal ongetwijfeld blijken, dat de weg van het semi-professionalisme nu bepaald niet over rozen gaat.

Wij zullen hedenavond echter moeten kiezen welke weg wij zullen gaan bewandelen. Het is moeilijk, dat weet ik, doch stemt en doet het dan vooral met overleg.

Pennigmeester

Hierna was het de beurt aan de penningmeester om op een levensgroot bord met zeer duidelijk cijfermateriaal aan te tonen, wat er extra nodig zal blijken te zijn als „Gouda" gaat betalen. Om tot een extra opbrengst van ca. f 9.000 - f 12 a 13.000 per jaar te komen zouden de entreegelden aanmerkelijk hoger gesteld moeten worden, terwijl de contributies omhoog moeten.

Uit de becijferingen bleek, dat deze verhogingen nogal drastisch zouden moeten zijn. De garantiesom van f 50.000 was niet het onoverkomelijke struikelblok. Immers, met de terreinen als eigendom achter de hand, bestaat ten aanzien hiervan voldoende zekerheid.

Secretaris

Na een korte pauze kwam de secretaris de heer Slingerland aan het woord om namens het bestuur te laten mededelen aan de vergadering, welk belangrijk nieuws haar „in het oor" was gefluisterd.

Nadat de heer Slingerland zijn persoonlijke visie had weergegeven en daarbij tussen de regels door had laten blijken wel een voorstander van het betaald voetbal te zijn, tot op zekere hoogte, hierna deelde hij de vergadering nog het volgende mee.

Goudse Industrie

De Goudse Industrie is bereid een jaarlijkse donatie te geven aan de verenigingen O.N.A. en Gouda van f 2000 en bovendien borg zal staan voor een eventueel tekort van f 5000.

Dit werd door de vergadering met applaus begroet.

Voor en tegenstanders

Na deze uiteenzetting gaven wederom enkele leden hun mening ten beste, terwijl de heren Van Asten als tegenstander (principieel) en Van Tilburg als voorstander namens de resp. minderheid en meerderheid in het Bestuur de zaak nog eens belichtten.

De heer Van Asten vroeg zich af waarom „Gouda” geen bestaansrecht zou hebben indien men als amateur (dus liefhebber) zou blijven voetballen.
Hij kon niet inzien, dat het gros der spelers, zoals anderen hadden betoogd, zou weglopen naar betaalde verenigingen.
Waar moeten zij heen?! . . .

STEMMING

Hierna vond de stemming plaats. Het punt waarover gestemd diende te worden werd als volgt geformuleerd:

Bent u voor betalen of bent u er tegen?

Indien u voor stemt, dan betekend dit, dat u instemt met contributieverhoging:

- a. voor leden tot f 0,50 per week.
- b. voor junioren tot f 0,30 per week.
- c. voor adspiranten tot f 0,15 per week.
- d. voor donateurs tot f 0,35 per week.

Met entreegeldenverhoging:

- a. Overdekte zittribune f 1,75.
- b. Staantribune tot f 1.
- c. Tribuneterrein tot f 1.
- d. Staanplaatsen tot f 0,75.
- e. Jongensplaatsen tot f 0,25.

Dit laatste is onverbrekelijk verbonden met het aannemen van de status van semi-professionalistische vereniging, aldus de voorzitter.

Aan de bezittingen der verenigingen en de rechten der niet betaalde leden, junioren en adspiranten zal nimmer getornd, was ook nog een voorwaarde.

UITSLAG

De uitslag van de stemming was vlug bekend. Het totaal aantal uitgebrachte geldige stemmen bedraagt 137, waarvan er 88 voor en 46 tegen bleken te zijn.

Er kwamen drie blanco stemmen uit de bus.

Voorzitter hoopte, dat deze beslissing in het belang van „Gouda” zou blijken te zijn.

Tenslotte hebben wij 48 jaar lang het schip zeilende kunnen houden en steeds in de veilige haven kunnen loodsen, laten wij thans al onze krachten inspannen om ons „Gouda” zo veel mogelijk te houden zoals het is.

Natuurlijk zal er iets gaan veranderen, doch laten wij vooral het doel van de sport niet uit het

oog verliezen.

Er bleken deze keer geen liefhebbers voor de rondvraag te zijn, zodat de vergadering hierna door de voorzitter werd gesloten.

R. Walthie

**bron: Officieel Orgaan
v. & a.v. Gouda
18e jaargang no 10
maart 1955**

Beroepssport is geen zuivere sport

Dr. Miermans komt tot interessante conclusies

Beroepssport is geen zuivere sport

De helft van het krantenlezend publiek leest de sportpagina

Op een proefschrift getiteld „Voetbal in Nederland" (een onderzoek naar de maatschappelijke en sportieve aspecten) is aan de Rijksuniversiteit te Utrecht in de letteren en wijsbegeerte gepromoveerd de heer C. G. M. Miermans uit Ouderkerk aan de Amstel. Promotor was prof. Dr. S. J. Groenman; als paranimten fungeerden de heren ir. J. W. Kips en K. J. J. Lotsy, oudvoorzitters van de K.N.V.B.

300 pagina's

Het ruim 300 pagina's omvattende proefschrift van dr. Miermans, geeft o.a. een omschrijving van het begrip sport, waaromtrent dikwijls verwarring bestaat, omdat de grens tussen sport, spel en lichamelijke oefening soms moeilijk is te trekken.

Lichamelijke opvoeding heeft een vormend aspect; bij sport en spel is dit niet primair.

Bij sport heeft de reglementering een dwingend karakter, het spel wordt meer om het plezier, om het spelen zelf beoefend.

Het amateurisme is geen algemeen kenmerk van de sport meer, maar het behoort dit volgens de promovenden wel te zijn.

Beroeps-„sport", is geen vorm van vrijetijdsbesteding en derhalve geen sport, aldus dr. Miermans.

Voetbal van voor 1863

Er zijn verschillen, maar ook punten van overeenkomst tussen het voetbal van voor 1863 en dat van nu.

Overeenkomstig zijn het, het rivaliteits-element, de toenemende popularisering en het hoge aanzien van de overwinnaars. Opmerkelijke verschillen zijn, dat het huidige spel veel minder ruw is geworden (door de reglementering) en dat er veel meer wedstrijden worden gespeeld dan vroeger.

Voetbal, dat vroeger alleen van belang was voor plaats of provincie, is nu een nationale en zelfs internationale aangelegenheid geworden.

Zeker is er ook een verschil tussen de mentaliteit van de spelers van voor en na de periode 1900 tot 1918.

De elitevoetballer

De elitevoetballer van voor 1900 speelde, omdat hij een tegenwicht wenste naast zijn studie, hij zocht gezelligheid, vriendschap en voldoening voor zijn bewegingsgedrang.

De jongen-uit-het-volk probeerde later de elite-jeugd te imiteren en zich daaraan op te trekken.

Waarschijnlijk werd deze jongen ook sterk aangetrokken door de mogelijkheid om uit te blinken.

Voetbal was gemakkelijk te begrijpen en te beoefenen, de kansen op succes waren vrij groot. Het willen winnen betekende vroeger iets heel anders dan tegenwoordig, aldus de promovevendus.

Door de grote verspreiding werden op de duur de regels (vooral de ongeschreven regels) van

sportiviteit meer geweld aangedaan. Dit en een zekere standen-naijver leidde tot een uittreden van de elite-jeugd.

Toen de Corinthiana-beweging mislukte, gingen deze jongens over op andere takken van sport of zij verlieten de voetbal-rijen zonder meer.

De verhouding

De verhouding tussen spelers en bond (die tenslotte een machtig top-orgaan werd) is tegenwoordig onpersoonlijk. De bond benadert langs zakelijke wegen een ideeel doel. Toch is - ook na het samengaan met de convectionele bonden in 1940 - het „wij", gevoel wel behouden en laat iedere groep nog zijn eigen geluid horen.

Het publiek groeide na 1910

De derde groeibond in de voetbalwereld (naast spelers en bond), het publiek, groeide na 1910 tot massa's met een eigen geluid en het is via de entree-gelden een onmisbare factor voor de clubs geworden. Merkwaardig is, dat een groot deel van het publiek ook naar een wedstrijd gaat kijken, uit geldingsdrang. Aan het winnen van „zijn" club trekt de toeschouwer zich op, als ware die club een deel van hemzelf. Dit publiek is, behalve een kenmerk, ook een probleem voor de moderne sport geworden.

Sterke groei

De K.N.V.B. wenst voetbal aan de grijpen, als sociaal-structureel (her-)vormingsmiddel. Daar is veel voor te zeggen, maar door te eenzijdig de nadruk leggen op de pedagogische zijde, dreigt voetbal, dat van spel tot sport werd, nu van sport tot een vorm van lichamelijke en geestelijke opvoeding te worden, zo argumenteert dr. Miermans. Uit de statistische gegevens van het proefschrift kan worden afgeleid, dat vooral na de mobilisatie van de eerste wereldoorlog het aantal voetbalclubs en voetballers sterk toenam.

Korte levensduur club

De levensduur van een club blijkt overwegend 1 t.m. 5 jaar te zijn. De kans op ontbinding was vroeger groter dan nu en is bij de laag geklasseerde clubs ook groter dan bij hogere geklasseerden.

Sedert 1920 beoefent bijna 50 procent van alle mannelijke sportbeoefenaren uitsluitend voetbal.

De „elite" werd na 1930 duidelijk door het volk overvleugeld. Nog geen 60 procent van de K.N.V.B.-leden is wedstrijdlid. Vooral na de 26-jarige leeftijd neemt de beoefening af, veel sterker dan bij andere takken van sport. Van de totale mannelijke bevolking tussen 11 en 60 jaar was (in 1947) 9 a 10 procent actief sportbeoefenaar, waarvan 4,8 procent voetballer.

Topvoetbal een stimulans

Van alle bezoeken aan sportwedstrijden richt 72 procent zich op voetbal. Stimulansen daarvoor noemt dr. Miermans: topvoetbal, verwachte spanning en ten aanzien van de stand op de competitieladder het meespelen van cracks. Het weer speelt een ondergeschikte rol. Het voetbalpubliek is voor 80 procent mannelijk. Ongeveer 40 tot 50 procent van het krantenlezend publiek stelt belang in de sportberichten.

In de betere milieu's ligt dit percentage lager. De belangstelling van het lezende publiek is minder eenzijdig op voetbal gericht dan van de beoefenaars.

Interlandvoetbal erg in trek

Interland-wedstrijden worden door ruim 50 procent van de totale bevolking boven 17 jaar beluisterd, waarbij eveneens de (spannende) overwinningssfeer de grootste aantrekkelijkheid vormt.

Tien procent van de leden van de K.N.V.B. of wel 1 procent van de totale mannelijke bevolking van 18 jaar en ouder vervult een onbezoldigde functie in de voetbalorganisatie.

De heer Miermans overweegt nog een onderzoek te doen naar de maatschappelijke aspecten van beroepsvoetbal. Daarvoor zal het noodzakelijk zijn een vergelijking te maken met de situatie in landen waar het professionalisme reeds langer is ingevoerd.

***Bron: Goudsche Courant
maandag 21 maart 1955
realisatie: C. Vermeulen***